

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci oprávněného: **IFIS investiční fond, a.s.**, se sídlem Vodičkova 791/41, Praha 1, proti povinnému: **J. B.**, pro 111 209 Kč s příslušenstvím, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 29. 6. 2016, č. j. 22 EXE 3818/2012 – 239, v řízení o podání povinného nazvaném jako kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 – 246,

t a k t o :

- I. Podání označené jako kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 – 246, **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Povinný (dále jen „podatel“) Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 11. 2016 doručil své podání, které nazval „*kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 – 246*“. Součástí tohoto podání je též požadavek na zahájení kárného řízení se soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Magdou Blaťákovou, Mgr. Miroslavem Vokounem, JUDr. Vladimírou Novákovou a vyšším soudním úředníkem Okresního soudu v Šumperku Bc. O. K., DiS.

[2] Okresní soud v Šumperku vydal usnesení ze dne 29. 6. 2016, č. j. 22 EXE 3818/2012 – 239, jímž zamítl podatelův návrh na ustanovení advokáta pro dovolací řízení. Odvolání proti zmíněnému usnesení Okresního soudu v Šumperku bylo zamítnuto usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 – 246.

[3] Podatel konstatoval, že Okresní soud v Šumperku i Krajský soud v Ostravě ve zmíněných usneseních hodnotily bezúspěšnost dovolání, čímž dle jeho názoru rozhodly o věci samé, přestože k tomu je dána pravomoc výhradně Nejvyššího soudu. Podatel se domnívá, že jde o nepřipustnou ingerenci do dovolání a porušení § 239 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). V postupu Okresního soudu v Šumperku a Krajského soudu v Ostravě spatřuje dále porušení § 104 odst. 2 o. s. ř., který se týká odstranitelného nedostatku podmínek řízení, což je případ povinného zastoupení v řízení o dovolání. Z výše uvedených důvodů podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 – 46.

[4] Podatel Okresnímu soudu v Šumperku a Krajskému soudu v Ostravě vytknul nesprávné posouzení právní otázky vztahující se k přípravným úkonům pro dovolací řízení a vadu řízení, která má za následek zmatečnost nebo nezákonnost rozhodnutí o věci samé.

[5] Svůj požadavek na zahájení kárného řízení proti vyššímu soudnímu úředníkovi, který vydal usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 29. 6. 2016, č. j. 22 EXE 3818/2012 - 239, a soudcům Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, kteří vydali usnesení ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 - 246, odůvodnil tím, že Nejvyšší správní soud by měl zjednat pořádek mezi soudci nižších soudů, neboť takto dochází k pochybám o nezávislosti rozhodování a k pochybnostem o vážnosti a důstojnosti soudů.

[6] Nejvyšší správní soud nemá pochybnost o tom, že podatel své podání zamýšlel jako kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Své podání jednak nazval jako kasační stížnost, jednak uvedl, že je podává dle § 102 s. ř. s., který definuje kasační stížnost a vymezuje její přípustnost.

[7] Nutno poukázat na znění § 102 s. ř. s.: *„Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.“*

[8] Ve svém podání podatel navrhuje zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 40 Co 397/2016 - 246, které nebylo vydáno ve správním soudnictví. Tímto usnesením bylo rozhodováno o odvolání proti usnesení Okresního soudu v Šumperku, jímž byl zamítnut návrh na ustanovení advokáta pro dovolací řízení. Nejde o rozhodnutí ve správním soudnictví, ale v občanském soudním řízení. Vzhledem k tomu, že podáním, které podatel zamýšlel jako kasační stížnost, nebylo napadeno rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, nýbrž v občanském soudním řízení, nejde o přípustnou kasační stížnost (§ 102, věta poslední, s. ř. s. *a contrario*).

[9] Ve vztahu k posuzovanému podání, které podatel zamýšlel jako kasační stížnost, Nejvyšší správní soud shledal, že jde o nepřipustný návrh, který odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 102 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, jelikož návrh byl odmítnut.

[11] Co se týče podatelova návrhu na zahájení kárného řízení, Nejvyšší správní soud poznamenává, že návrh na zahájení kárného řízení se soudci je oprávněn podat jen přesně vymezený okruh subjektů (kárných žalobců), který je uveden v § 8 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců“). Jde o prezidenta republiky, ministra spravedlnosti a předsedy soudů. Vzhledem k tomu, že podatel není kárným žalobcem ve věcech soudců, jeho požadavek na zahájení kárného řízení se soudci je nutno vnímat pouze jako pouhý podnět, na jehož podkladě by mohl zákonem určený kárný žalobce zvážit, zda návrh na zahájení kárného řízení podá.

pokračování

[12] Mezi kárnými žalobci figuruje i předseda Nejvyššího správního soudu. Jeho pravomoc podávat návrh na zahájení kárného řízení je však co do personálního rozsahu omezena jen na soudce Nejvyššího správního soudu a soudce soudů nižšího stupně jednající ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem, tj. na soudce krajských soudů zařazené ke specializovaným senátům, které rozhodují věci správního soudnictví, či specializované samosoudce rozhodující věci správního soudnictví.

[13] Z rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě, který je dostupný z <http://portal.justice.cz>, Nejvyšší správní soud ověřil, že JUDr. Magda Blaťáková, Mgr. Miroslav Vokoun a JUDr. Vladimíra Nováková nerozhodují věci náležející do správního soudnictví. Proti nim tedy nemá předseda Nejvyššího správního soudu oprávnění podávat návrh na zahájení kárného řízení. Lze tak konstatovat, že podatelův požadavek na zahájení kárného řízení s uvedenými soudci, který je svou povahou pouhým podnětem k zahájení kárného řízení, byl adresován Nejvyššímu správnímu soudu, který však ani prostřednictvím svého předsedy nemůže vůbec požadovaný návrh podat. Z tohoto důvodu jde o bezpředmětný podnět, o němž není třeba vydávat výrok.

[14] Vůči vyšším soudním úředníkům nelze kárné řízení dle zákona o řízení ve věcech soudců vůbec vést. Z tohoto důvodu jde o bezpředmětný podnět i ve vztahu k požadavku na zahájení kárného řízení proti Bc. O. K., DiS.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu